

тіе приходи бѣше се доволно увеличила, но не се намираше вѣчь въ расположеніе на Колониститѣ, въ слѣдствие на отстѣпванъето на половината частъ отъ Бессарабія на Молдова.—Вижда се, че по вдѣхновеніе на Князь Богориди, Колониститѣ що бѣха останали въ тогавашната Молдовлашка Бессарабія съ главенъ градъ Болградъ, рѣшили единогласно:—„Да се учреди отъ приходить на езерата и на полевитѣ крѣчми едно Централно Училище въ Болградъ.“ За това обаче трѣбало да се издѣйствова една княжеска Грамота (Хрисовуль), и за тая цѣль отишли у пѣлномоощени представители въ Яшъ въ 1858 год.; и Бѣлгаринъ-тъ Князь Никола Богориди се незабавно распорядилъ: „да даде Министерството на просвѣщеніето (Молдавското) приличнѣя ходъ“ на прошеніето, което тіе представители подали. Слѣдъ това, Министерството, сѣставило и особенъ Уставъ за учрежденіето, поддржанъето и управленіето на това училище; и—спорядъ тоя Уставъ (статути), оно трѣбаше да се учреди и поддржя отъ приходить на полевитѣ крѣчми, езерата, и переправнитѣ движими мостове. Князь Богориди издаде тогава единъ Хрисовуль отъ 10 юніа 1858 година, чрезъ който той „утвѣрдява сѣществованіето на Централното Училище въ Колонія Болградъ.“—Ніе сме видѣли, и нѣколко пѣкти прочели тоя Хрисовуль въ пѣрвообразнѣя му видъ (оргиналъ), когато управлявахми това Училище като Директоръ, и всякога сме го прочитали съ едно дълбоко благоговѣніе. . . —Въ тоя си Хрисовуль Князь Богориди между другото казва: „че това Централно Училище се учреждава и за Бѣлгаритѣ отвѣдъ Дунавъ-тъ.“ Спорядъ това, и много млади Бѣлгарчета отидохъ въ самото начало, и отсетнѣ отхождаха да се учятъ въ него; основани на правата си, дадени тѣмъ по Княжескіа Хрисовуль; а не „по милость“ на Колониститѣ, както нѣкои поисканъ и искатъ да увѣрятъ.—
